

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Per Omnia Sanctissimo & beatissimo fratri & comministro Hadriano papae
senioris Romae Tarasius indignus episcopus Constantinopoleos nouae
Romae in Domino salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHRISTI 787.

τῆς ἐκτόπων δυσφημιῶν ἢ ἀχλί·
 διέλαμψε ὅ τῆς τῆς ἀληθείας δογμα-
 των τὸ κάλλος, πανταγῶθεν τῆς αἰρετι-
 κῆς δυσφημίας ἐβεβλημένης· καὶ ἡ
 ἐκκλησία ὁ ἴδιον ἐκληθῆσα κόσμον,
 ἔλαβεν ἀνάπαυσιν ἐν τῆς σιωπῶντων
 πόνων. ἀσπίς γὰρ ὅτι ἔσται ἀκατα-
 μάχητος, ἥς πύλαι ἀδου ἔσονται οὐ
 καταρῶσαι ποτὲ διωθήσονται, ὡς ἐν τῆς
 κωδικῆς φωνῆς ἠκούσασιν. ἔπλη-
 ρῆθη χάρις τὸ σῶμα ἡμῶν, ἔη γλώσσα
 ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· ἔζη ἡσυχία δι-
 φρασιόμοι ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ ἢ περικα-
 θεζόμεθα καὶ θεοῦ βούλησιν. ταῦτα οὐ
 γέγονασιν, Χριστοῦ τῆς ἐπι πάντων ἡμῶν
 θεοῦ διδουμένου, διὰ τῆς ὀρθοδόξων
 ἔσθλας ἀνδρείοτάτων ἡμῶν βασιλέων. αὐ-
 τοὶ γὰρ καὶ πάντες τόπου τὰς σεπτάς εἰ-
 κόνας ἀνέστησαν, ἐν τε σεβασμίῳ καὶ
 καὶ ἐν τῆς αὐλαῖς τῆς βασιλείων αὐ-
 τῶν· οἷς κύριος ὁ θεὸς πλεῖν ἀντίδοσιν
 παρὰ τοῖς ἄλλοις τῆς βασιλείας
 αὐτῶν πρὸς τὴν εἰρήνην τῆς ἐκκλη-
 σίας αὐτῆς, καὶ σωτηρίαν πάντων ἡμῶν
 τῆς Χριστιανῶν, εἴη τὸ ὄνομα αὐτοῦ δι-
 λογηθῆναι εἰς πάντοτε αἰῶνων.
 ἀμήν.

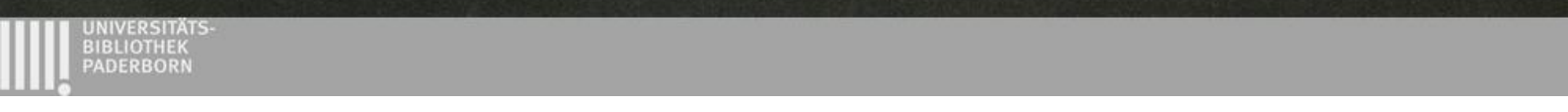
ΤΩ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΓΙΩ-
 τάτω καὶ μακαριώτατω ἀδελφῶ
 καὶ συλλειτουργῶ, κυρίῳ Ἀδρια-
 νῶ πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης,
 Ταρσίσι καὶ ἀξιῶ ἐπίσκοποι
 Κωνσταντινουπόλεως ἐν κυρίῳ χαί-
 ρειν.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυτρόπως,
 ἀγγελικῶς, ἀποστολικῶς τε καὶ
 πατρικῶς διδασκόμεθα ἀφιλάργυρον
 ζῆπον ἔχον ἐν τῆ τῆς ἱερωσύνης ἀγι-
 σίας, ἔμη χειρίζεσθαι ἢ ἄργυρίζεσθαι

cacium vituperationum quie-
 uit; illuxit autem veritatis dog-
 matum speciositas, vndique ab-
 iecta heretica infamia. Et eccle-
 sia ornamentum suum sortita
 est, & accepit requiem ex oppri-
 mentibus se doloribus. Immo-
 bilis enim est & inexpugnabilis:
 aduersus cuius fidem portæ in-
 feri & infidelitatis præualere
 non poterunt, sicut ex domini-
 ca voce audiuimus. *Et repletum*
est gaudio os nostrum, & lingua
nostra exultatione: & facti su-
mus lætantes in ecclesia, cui
præsidemus secundum Dei vo-
luntatem. Hæc itaque facta sunt
Christo, qui super omnia Deus
nofter est, volente, per orthodo-
xos & fortissimos imperatores
nostros. Ipsi enim in omni lo-
co venerabiles imagines erexe-
runt, tam scilicet in celeberrim-
is templis, quam in regalibus
palatiis suis. Quibus Dominus
Deus vicissitudinem tribuat, ex-
altans cornu regni eorum tam
ad pacem ecclesiarum suarum,
quam ad salutem omnium Chri-
stianorum. Et sit nomen eius
benedictum in sæcula sæculo-
rum. Amen.

PER OMNIA SAN-
 ctissimo & beatissimo fratri
 & comministro Hadriano
 papæ senioris Romæ Tara-
 sius indignus episcopus Con-
 stantinopoleos nouæ Romæ
 in Domino salutem.

MVLTIFARIE multisque
 modis, euangelice simul
 & apostolice atque paterne do-
 cemur sine auaritia habere mo-
 res in sacerdotii sanctificatione,
 & non aurum, non argentum,

aut aliquid aliud vsurpare super manus impositione omnis sacra- ti viri, quemadmodum ostende- mus in ordinatis inferius testi- moniis, tam ex scripturæ diui- næ assertionibus, quam ex pater- nis magisteriis assumptis. Qui enim manus imponunt, ministri sunt Spiritus, non venditores Spiritus. gratis quippe accipien- tes gratiam Spiritus, gratis his qui a se percipiunt, dare præci- piuntur, ex dominica voce hanc * libertatem adepti. Si quis au- tem conuictus fuerit pecunia hanc obtinuisse, abiectum fore ab ordine sancto promulgant huiusmodi: & licet nomine sa- cerdotium sortiatur, sed fallitur sermo * in causa. Nemo enim seruire potest Deo & mammo- næ, sicut ex euangelio didici- mus. Quia vero propheticæ au- diuimus Deo clamante: Sa- cerdotes loquimini ad cor Ierusa- lem: rursusque comminante at- que dicente: *Speculator si viderit gladium venientem, & non inso- nuerit tuba, & populus se non cu- stodierit; & veniens gladius acce- perit ex eis animam, sanguinem de manu speculatoris requiram.* Timorem ex silentio damna- tionis denuntiamus præsulibus omnibus ecclesiarum quæ a- pud nos sunt, vt cum fiducia se- cundum diuinum Apostolum dicamus: Mundi fumus a san- guine præuaricantium canoni- cas dispositiones, & multo ma- gis eorum qui per pecunias man- nus impofuerunt * vel imponūt; Petro diuino apostolo, cuius ca- thedram sortita est fraterna fan- ctitas vestra, hos tamquam Si- monem magum deponente. Huius rei gratia non subterfu-

ή σφτελεξείδαμ εθη χροτονια παντες ιερατικοδ ανδρος, ως υποδείξομεν εν ταις καθυποταγματαις χηροσιν δοπο τε γραφικων θεηρολων & πατερικων διδασκαλιων. Θ ηβ εθηπεντες τας χειρας, υποηρεται τς πνδματος εισιν, ουχι ποδεται ε πνδματος. δωρεαν γδ λαβόντες τω χείρι τς πνδματος, δω- ρεαν διδδεται τοις παρ αυτων μετα- λαβαλοσιν απεφλωαντο, εν τησ κω- ελακησ φωνησ των τω ελδθε- ελοπιτα ειληφοτες. ει δε ησ ελειχθειη χηροσ των τω ανησινδμοσ, δοποκηρυ- κτον διαγορβλοσι Θ τοιοδτον ε ιερα- πκησ * παξεωσ. ει ηβ ε ονομα πτω ιε- εφοσινω κεληροται, διλι ουδ δια- ψεδεται ο λογοσ εθη τω ποδμαπ. ουδεις ηβ θεω δουλθεν δωταται και μαμμωνα, ως διαγγελικωσ εμαδο- μδρ. ε επει ηκουσαμδρ ποροφηκωσ ε θεοδ βοωντοσ ιερεϊσ λαλησατε εισ τω καρδιω Ιεροουσαλημ. αυδισ τε επα- πειρωωτοσ ε λεηροτοσ ο σκοποσ εαν ιδη τω ρομφαιαν ερρομδνλω, και μη σημανη τη σαλπηγι, ε ο λαοσ μη φυ- λαξηται, ε ελδδοσα η ρομφαια λα- βη εξ αυτων ψυχω, το αιμα εν ε χη- ροσ τς σκοποδ εμληησω. φοβον τς ησ σωπησ κατακριματοσ αναγγελλομδρ τοις ποροδροισ πασι ηβ καθ ημασ εκ- κλησοιων, ινα μη πορησασ κη Θ θεϊον δοποτολον εηπωμδρ και θαροϊ εσμεν δοπο τς αιματ Θ ηβ παραβαινοντων ταις κανονικαισ διαπαξεισ, ε πανυγε μαλ- λον ηβ εθη χηημασιν η χροτονησαιν- των η χροτονηδεντων, Γεξου τς θεϊου δοποτολου, ου και τω καθεδραμ εκλη- εφοσατο η αδελφικη ημδρ αγιοτησ, ως Σιμωνα Θ μαζον τουτοισ καθελον- τοσ. τουτου ενεκεν ουχ υποσελλομεθα

* Gr. libe- raltatem

* in re.

Math. 6.

Isa. 40.

Ezech. 33.

Act. 20.

* Gr. vel manus im- positionem acceperunt;

ANNO CHRISTI 787.

τῆς ἀγγέλλειν τῶν ἀληθῶν, φυλάττων-
τες κρατούτες τὰ ᾧ τῆν ἀρίων κῆ-
παν δὲ φήμων δόξων, κῆ τῆν ἀοιδί-
μων πατέρον ἡμῶν καὶ οἰκῶς ἐκδοθέν-
τα. Ἐπει τούτων ᾧ ῥεβάθη ὑποπνων,
βδελυθόμεθα. ἢ οὐκ ἀδελφικῆ ὑμῶν
ᾧ ῥεροπρεπῆς ἀνωσιῆ ἐνδέσμεως
κῆ τῆν θεοῦ βούλησιν πρυτανόουσα τῶν
ἱεραρχικῶν ἀριστίαν, διαβόητον ἐχθ-
τῶν δόξαν. εἶρηκε γῆρ διὰ τῆς περὶ φή-
του ὁ πρῶτος κῆ μέγας ᾧ ῥερεὶς Χει-
σὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. Ἐγὼ ἐγὼ, ἀλλ' ἢ ἔδῃ
δοξάζοντάς με δόξάσω. οἶδας γὰρ ἀνερ
ᾧ πρῶτον τῆς πνεύματος, ὅτι φορητο-
τέρα μᾶλλον ὅστι Μακεδονίου καὶ τῆν
ἀμφὶ αὐτὸν πνευματομάχων ἢ δυνασ-
τῆς αἵρεσις. ἐκείνων γῆρ κῆσμα καὶ
δοδλον τῆς θεοῦ κῆ πατρὸς τὸ ἅγιον πνεύ-
μα λησθροδωτῶν, οὗτοι ἑαυτῶν, ὡς
δοκοῦσι, δοδλον αὐτῶ ποιῶσι. πᾶς γῆρ
δασπότης ὁ, ἢ αὐτῶ ἐχοι, εἰ βούλοιο,
πασφάσκει, εἴτε οἰκέτιω, εἴτε ἐστῶ
ὡν κέκτηται. ὡσαύτως καὶ ὁ ἀρρε-
ζων, δασπότης βουλομένης εἶναι τῆς ἡρ-
ρασιμένου, διὰ τῆς ᾧ ῥερείου ποδο-
κῆται. οὕτως ᾧ τῶν τῆν ἀδελφον
πασφῆν ἐργαζόμενοι, καταβιβάσει
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἴσα ἀμδρπαθοντες
ποῖς βλασφημοῦσιν, ἐν Βεελζεβούλ
ἐκβάλλειν τὰ δαμόνια ᾧ Χεισὸν.
ἢ τῶν ἀληθῶν ἐστῶ εἰπεῖν, παρεόικασιν
Ἰουδα τῶ παρδοθη, ὅς ποῖς θεοκτό-
νοις Ἰουδαίσις τῆς ᾧ ῥερείου Χεισὸν
ἀπεμολήσατο. ὡς οὐκ τὸ ἅγιον πνεύ-
μα ὁμοούσιον ὅστι Χεισὸν τῶ θεῷ ἡμῶν,
τῆς αὐτῆς παντῆ που δῆλον ἔσονταί με-
εἶδος, ὡς δασπότης. εἰ δὲ οὐ π-
πασφάσκει τῶ παρδοθον γὰρ οὐδαμῶς.
ἀνάμφιλέκτως ἐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἢ
(persecutum enim est, quod nullo modo) non est procul dubio in eis

gimus, quo minus annuntie-
mus veritatem, custodientes &
tenentes quæ a sanctis & lauda-
tissimis apostolis, & memorabi-
libus patribus nostris canonice
sunt prolata: & hos qui quid ho-
rum contempserint, abomina-
mur. Igitur fraterna & sum-
mo sacerdotio decorata sancti-
tas vestra, iure ac secundum Dei
voluntatem * pontificalem or-
dinans pietatem, opinatissimam
habet gloriam. Dixit enim per
prophetam primus & magnus
summus sacerdos Christus Deus
noster: *Vivo ego, sed glorifican-
tes me glorificabo.* Nosti enim vir
desideriorum Spiritus, quia to-
lerabilior est Macedonii & eo-
rum qui circa ipsum sunt, Spi-
ritus impugnatorum impia hæ-
resis. Illis enim creaturam & ser-
uum Dei ac Patris Spiritum de-
lire fatentibus, isti suiipsius
eum, ut autumant, seruum effi-
ciunt. Omnis enim dominus
quod habuerit, si voluerit, ve-
numdat, siue seruum, siue aliud
quid eorum quæ possidet. Simi-
liter & qui emit, dominus vo-
lens esse eius quod emerit, per
precium pecunie illud acquirit.
Ita & qui hanc iniquam actio-
nem operantur, detrahunt Spi-
ritui sancto, æqualiter peccantes
his qui blasphemant, dicentes,
in Beelzebub eicere dæmonia
Christum. Atque ut verius dica-
mus, Iudæ comparantur tradi-
tori, qui Dei occisoribus Iudæis
precio argenti Christum venum-
davit. Cum ergo sanctus Spi-
ritus consubstantialis sit Christo
Deo nostro, eiusdem omnino &
ipsi portionis erunt, ut osten-
sum est. Si vero non venditur,

* Gr. sacrum hierarchicum gubernans ordinem.

1. Reg. 2.

LUC. 11.

ANNO
 CHRISTI
 787.

gratia Spiritus sancti, id est, sacerdotii sanctitas. Nam quod non acceperunt, non habent. Memores ergo sint sancti Petri, ad eum qui hoc studebat ita dicentis: *Non est tibi pars, neque fors in sermone hoc.* Si enim venundatur sacerdotii dignitas, ergo superflua est apud ipsos vitæ probabilis actio, & in castitate aliisque virtutibus conuersatio. Superflua est secundum ipsos etiam Paulus diuinus apostolus docens, oportere episcopum irreprehensibilem esse, prudentem, ornatum, doctorem, continentem, sobrium, amplectentem eum qui secundum doctrinam est fidelem sermonem, ut potens sit exhortari in doctrina sana, & eos qui contradicunt arguere. * Proferuntur igitur hæc omnia de venditore ac emptore * sacerdotii. Porro subiecta sanctorum testimonia alienum omnino a sacerdotio pronuntiant eum qui dederit aliquando vel acceperit in aliquo tempore, siue scilicet ante manus impositionem, siue in manus impositionem, siue post manus impositionem. Accipere est enim, accipere quancumque. Sed & omnes promotiones ecclesiasticas auferunt in datione pecuniarum.

Canon sanctorum apostolorum XXIX.

Si quis episcopus aut presbyter, aut diaconus per pecunias hanc obtinuerit dignitatem, deiciatur & ipse & ordinator eius, & a communionemodis omnibus abscindatur, sicut Simon magus a me Petro.

χρείς τῷ ἁγίου πνεύματος, εἶπω ἢ τῆς ἱεροσωῆς ἀγιστεία· καὶ ὁ ἐκ ἑλαβον, οὐδὲ ἔχρισι. μνησθήτωσαν τῷ ἁγίου Πέτρου πρὸς τὸ ποδο ἑπιτηδεύσαντα οὐτως λέγοντος· ἐκ ἐστὶ σοι μέρος, οὐδὲ κληρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. εἰ γὰρ ἀπεμπολεῖται ἡ τῆς ἱεροσωῆς ἀξία, ἀρεσὴ πλεῖν παρ' αὐτοῖς ἢ καὶ τὸ βίον σεμνὴ πολιτεία, καὶ ἡ ἐν ἀγείᾳ καὶ ᾄρετῆς ἀναστροφῆ. πλεῖστος κατ' αὐτῶν καὶ Γαῦλος ὁ θεῖος δότοσολ· διδασκῶν, δεῖν τὸ ἑπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, σώφρονα, κόσμιον, διδασκαλικόν, ἐγκρατῆ, νηφάλιον, ἀντεχόμενον τῷ καὶ πλὴν διδαχῆν πιστὸν λόγου, ἵνα διωκτὴς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ ὑγαινοῦσῃ διδασκαλίᾳ, καὶ τῶν ἀνιπλῆροντας ἐλέγχῃν. οἴχεται ποίνω ταῦτα πάντα ἐκ τῆς πωροῦ καὶ ἀγοραστοῦ τῆς ἱεροσωῆς. αἰ οὐκ ὑποκαίμεναι ἀγιόλεκτοι χηριστὸς ἄλλοτε· πάντῃ τῆς ἱεροσωῆς δότοφαίνονται τὸν ποτε δόντα ἢ λαβόντα ἐν οἰωδῆποτε χηρῶν, εἴτε καὶ πωροῦ τῆς χηροπονίας, εἴτε καὶ ἐν τῇ χηροπονίᾳ, ἢ καὶ μὴ πλὴν χηροπονίαν. λαβεῖν γὰρ ὅστι, τὸ λαβεῖν ὅτεδῆποτε. ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς πωροβόλας ἀφαιροῦσιν ἐπὶ τῇ τῆς χηρημάτων δόσῃ.

Κανὼν τῶν ἁγίων δότοσολων κθ'.

Εἴ τις ἐπίσκοπος· διὰ χηρημάτων τῆς ἀξίας ταύτης ἐγκρατῆς χηρηται, ἢ πρεσβυτέρου, ἢ διάκονου, κατεμείδω καὶ αὐτὸς καὶ ὁ χηροπνήσας· καὶ ἐκκοπήσῃται παντάπασι καὶ τῆς κοινωνίας, ὡς Σίμων ὁ μάγος ἰσὸ ἔμοδ Πέτρου.

Ex

AA. 8.

1. Tim. 3.
 & Tit. 1.

* Euane-
 scunt
 * sacerdotii.

ANNO CHRISTI 787.

Εκ τῆς περὶ ἀξίων τῶν ἀγίων
ἀποστόλων.

Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων, ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χεῖματα, λέγων· δοτε καὶ ἐγὼ τῶν ἑξοιστῶν ταῦτα, ἵνα ὡς ἐγὼ ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνη πνεῦμα ἅγιον. Πέτρος ὁ εἶπε πρὸς αὐτόν· τὸ δὲ γέροντος σου εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεάν τῆς θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτεῖσθαι. ἔτι ἐστὶ σοὶ μερὲς, οὐδὲ κληρὸς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἢ γὰρ καρδία σου ἐκ ἐστὶν βδέκτα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μετανοήσον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, ἵνα δεήσῃ τῷ κυρίου, εἰ ἀφεθήσεται σοὶ ἡ ἁπλοῖα τῆς καρδίας σου. εἰς γὰρ πολλὴν πικρίας ἐσωδέσμων ἀδικίας ὁρᾷ σε ὄντα.

Εκ τῆς τρίτης τῶν βασιλειῶν.

Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰεροβοάμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ· ἔπεισεν ἑαυτὸν ἐν μέροισι τῆς λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν. ὁ βουλόμηνος ἐπλήρου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά. καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἀμάρτημα τῶν οἰκῶν Ἰεροβοάμ, καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ πνεύματος τοῦ ἁγίου.

Εκ τῆς δ'· τῶν βασιλειῶν, περὶ τῆς
λέξεως Γιεζι.

Καὶ ἐπέστρεψε Νεεμὰ πρὸς Ἐλισαμὲ ἀντὶς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ· ἔτι δὲ, ἔτι ἐνώπιον αὐτοῦ, εἶπεν· ἴδου δὴ ἐγνώκα, ὅτι ἐκ ἐστὶ θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ, ἀλλ' ἢ ἐν τῷ Ἰσραὴλ. καὶ νῦν λάβε τὴν βίβλον σου παρὰ τοῦ δουλοῦ σου. καὶ εἶπεν Ἐλισαμὲ· Ζῆ κύριε· ὡς παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λή-

Concil. Tom. 19.

De actibus apostolorum. Cap. 8.

Cum vidisset autem Simon, quia per impositionem manus apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens: Date et mihi hanc potestatem, ut cuicumque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perditionem, quia donum Dei existimasti pecunia possidere. Non est tibi pars, neque fors in sermone isto: cor enim tuum non est rectum coram Deo. Penitentiam itaque age ab hac nequitia tua, et roga Deum, si forte remittatur tibi hac cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis video te esse.

Ex libro tertio regnorum. Cap. 13.

Non est reuersus Ieroboam de via sua pessima, sed e contrario fecit de nouissimis populi sacerdotibus excelsorum. Quicumque volebat, implebat manum suam et fiebat sacerdos excelsorum. Et propter hanc causam peccauit domus Ieroboam, et euersa est, et deleta desuper facie terre.

Ex libro quarto regnorum, de lepra Giezi.

Reuersusque Naaman ad uirum Dei cum uniuerso comitatu suo, uenit et stetit coram eo, et ait: Vere scio quod non sit Deus alius in uniuersa terra, nisi tantum in Israel. Obsecro itaque, ut accipias benedictionem a seruo tuo. At ille respondit: Viuat Dominus, ante quem sto, quia non acci-

Oooo

priam. Cumque vim faceret, penitus non acquieuit. Et post pauca: Dixitque Giezi puer viri Dei: Pepercit dominus meus Naaman Syro isti, ut non acciperet ab eo qua attulit. Vixit Dominus, quia curram post eum, et accipiam ab eo aliquid. Et secutus est Giezi post tergum Naaman.

4. Reg. 5. Et post pauca: Et dixit Naaman: Accipe talentum argenti. Et coegit eum, ligauitque duo talenta argenti in duobus saccis, et duplicia vestimenta. Et post alia: Et dixit Elisaeus: Vnde venis Giezi? Qui respondit: Non inuit seruus tuus quoquam. At ille ait: Nonne cor meum in presenti erat, quando reuersus est homo de curru suo in occursum tui? Nunc igitur accepisti argentum, et accepisti vestes, ut emas oliueta, et vineas, et oves, et boues, et seruos, et ancillas: sed lepra Naaman adhaerit tibi et semini tuo in sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus quasi nix.

In cap. 8. post medium. Ex sancti Basilii interpretatione in Isaiam.

Legem dedit in adiutorium, ut dicant; non sicut hoc de quo non licet dare munera. Hæc vero lex non est sicut verbum hoc quod est in ventriloquo: non enim ad deceptionem excogitata est, sicut illa, sed magistra est veritatis. & illi quidem * in argento diuinant. Hoc enim est quod derideretur, quia & argentum eis tribuunt mercedem fallaciæ hi qui decipiuntur. Hoc autem verbum, id est legis, non est tale, ut munera dent pro eo. Nemo enim gratiam Dei laodsi μισθὸν τῆ ψεύδους. ἀπατάμενοι. ποδο δὲ τὸ ῥῆμα, οὐδέστι ἔ νόμου, ἐκ ἐστὶ ποιῶτον, ὡς δῶρα δυνῶαι φεῖ αὐτῶ. οὐδεὶς γὰρ πῶ χεῖν τῆ τοῦ

* pro arg.

λομαι. Ἐ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, Ἐ ἠπειθῆσε. καὶ μετ' ὀλίγα· καὶ εἶπε Γιεζὴ τὸ παιδάριον Ἐλισαιῆ· ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τῆς Νεεμαν τῆς Σύρου, ἵνα λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἂν ἐνηνοχε. Ἡ κύριος, εἰ μὴ δράμωμαι ὀπίσω αὐτοῦ, Ἐ λήψωμαι παρ' αὐτοῦ τι, καὶ ἐδώξε Γιεζὴ ὀπίσω Νεεμαν. καὶ μετ' βραχέα· Ἐ εἶπε Νεεμαν· λαβεῖ δὴ τάλαντον ἄργυρου. καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἄργυρου ἐν δυοῖς θυλακίοις, Ἐ δύο ἄλλα σαρμύρας σολάς. Ἐ μετ' ἔπειτα· Ἐ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιῆ· πόθεν Γιεζὴ; Ἐ εἶπε Γιεζὴ· οὐ πεπόρευται ὁ δούλος σου ἐνταῦθα καὶ ἐνταῦθα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιῆ· οὐχὶ ἡ καρδιά μου ἐπορεύθη μετ' ἑσέ, Ἐ εἶδα, ὅτι ἀπέστρεψαν ὁ αἰὲρ ἀπὸ τῆς ἀρμυρῆς εἰς σωματῆσόν σου; Ἐ νῦν ἔλαβες τὸ ἄργυρον, Ἐ νῦν ἔλαβες Ἐ τὰ ἱμάτια· καὶ λίψῃ ἐν αὐτῷ κήποις, Ἐ ἐλαμῶνα, Ἐ ἀμπελῶνα, καὶ περβασατα, Ἐ βόας, καὶ πῦδας, Ἐ παιδικίας· Ἐ ἡ λέπρα Νεεμαν κολληθήσεται ἐν σοὶ Ἐ ἐν τῷ σπέρματι σου εἰς αἰῶνα. καὶ ἔζηλθεν ἐν τῷ πρῶτω ποῦ αὐτοῦ λελεπεσμενός ὡσεὶ χιῶν.

Τὸ ἀγίου Βασιλείου ἐκ τῆς εἰς Ἡσαίαν ἐρμηνείας.

Νόμον ἔδωκεν εἰς βοήθειαν, ἵνα εἴπωσαν, οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τῆς τοῦ, φεῖ οὐ ἐκ ἐστὶ δῶρα δυνῶαι φεῖ αὐτῶ. οὐδέστι ὁ νόμος ἐκ ἐστὶν ὡς τὸ ῥῆμα ποδο τῆς ἔργασμιῶν. οὐ γὰρ πρὸς ἀπάτην ἐπνεύονται, ὡς περ ἐκεῖνα, ἀλλὰ ἀληθείας ὅτι διδάσκαλος. καὶ κείνοι μὲν ἐπ' ἄργυρον μαρτυροῦνται· ποδο γὰρ ὅτι τὸ καταγέλαστον, ὅτι ἄργυρον αὐτοῖς πελάσσει, οὐδέστι ἔ νόμου, οὐδέστι ποιῶτον, ὡς δῶρα δυνῶαι φεῖ αὐτῶ. οὐδεὶς γὰρ πῶ χεῖν τῆ τοῦ

ANNO CHRISTI 787.

ἀπο δίδεται. δωρεὰν, φησὶν, ἐλάβετε, δωρεὰν δὲ περὶ ὅπως ἠγανάκτησε Πέτρος ἐπὶ τῷ Σίμωνι θεγύλειον ὑπερπῆς τῆς πνεύματος χάριτος προσκομισανη; τὸ θεγύλειον σου, φησὶ, σὺ σοὶ εἴη εἰς ἀπώλησιν, ὅτι ἐνόμισας τὴν δωρεὰν τῆς θεοῦ διὰ χρημάτων κτλ. ἐκ ἐστὶν οὖν ὁ τῆς βασιλείου λόγος ὡς τὰ πωλουμένα ῥήματα τῆς ἐργαστημύθων. πῶς δὲ πρὸς αἰτίαν αὐτῶν ἀντάλλαγμα; ἀκούει τῆς Δαβὶδ ἀπορωῦτος καὶ λέγοντος· τί δὲ ταπεινώσω τὴν κλεῖαν τοῦ πνεύματος ὧν αὐτὰ πεδωκέμενοι; ἐκ ἐστὶν οὖν δῶρον δωρεῶν τοῦ πνεύματος ἀντάλλαγμα τῆς ἀπ' αὐτῆς χάριτος. ἐν δῶρον ἀξίον, ἡ φυλακὴ τῆς δωρεῆς. ὁ δὲ τῆς ἐπισημοῦς, οὐχὶ πρὸς ἀπαιτεῖ τῆς δωρεῆς, ἀλλὰ φυλακὴν ἀξίον τῆς δωρεῆς.

Τὸ δὲ αὐτὸ ἐν τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν ὑφ' αὐτῶν ἐπισκόπους, ὡς μὴ χρυσοποιεῖν ἐπὶ χερμασιν.

Νομίζοις μὴ ἀμφοτέρωθεν, τῷ μὴ ἀμα προσλαμβάνειν, ἀλλὰ μὴ τὴν χρυσοποιεῖν λαμβάνειν. λαβεῖν δὲ δεῖν ὅπερ ἔστι τὸ λαβεῖν. παρακαλῶ οὖν, πάντως τὴν προσδοκῶν, μᾶλλον δὲ τὴν προσεργαζομένη τὴν ἐπὶ γέννησιν δωρεῶν, καὶ μὴ τὰς χεῖρας μολυνόντες ποιούτους λήμμασιν, ἐαυτῶν ἀειξίους ποιήσιν τῆς ἐπιπέλειν ἀγία μυστήρια.

Εκ τῆς βίου τῆς ἀγίου Ἰωάννου τῆς Χρυσοστόμου.

Προσῆλθεν ὁ τῆς μακροχρησίας ἡμῖν ἀγίος τοῖς ἐπισκόποις πᾶσιν Εὐσεβίος ὁ κατήγορος τῆς ἐξ λοιπῶν ἐπι- Concil. Tom. 19.

venumdat. *Gratis, inquit, accipistis, gratis date.* Vides, qualiter indignatus Petrus sit contra Simonem, pecuniam pro Spiritus sancti gratia offerentem? *Pecunia tua, inquit, tecum sit in perditionem; quia existimasti donum Dei per pecuniam possidere.* Non est ergo euangelii sermo, sicut verba quæ venduntur a ventri loquis. Quid enim dabit quicquam dignum pro eis in commutationem? Audi David hæsitantem atque dicentem: *Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi?* Non possunt ergo munera dari de hoc condigna gratia, quæ ab ipso est. Vnum est donum dignum, custodia videlicet eius quod donatum est. Qui dedit tibi thesaurum, non precium repetit dati, sed custodiam dignam eius quod datum est.

Eiusdem ex epistola ad episcopos destinata qui sub ipso erant, ut non manus imponerent per pecunias.

Existimant se non peccare, quia non pariter cum manus impositione munus accipiunt. Accipere autem est, quando cumque accipiatur. Rogo ergo, ut hanc oblationem, imo vero * terrenum commodum deponatis, & ne manus talibus contaminantes acceptionibus, vosmetipsos indignos faciatis celebrandi sancta mysteria.

* inductio-nem in gehennam

De vita sancti Iohannis oris aucti.

Accessit ille qui longæ nobis erat disputationis auctor, ad episcopos omnes, Eusebius videlicet accusator sex reliquorum e- O o o o ij

piscoporum, & postulans vt susciperetur in communionem. Contradicunt quidam episcoporum, non oportere illum * in calumniatorem admitti. In his supplicauit dicens : Quoniam * litis maiorem partem per duos annos * examinauit, & * dilatio ad testes effecta est, deprecor vestram Deo amabilitatem, * vt mihi ab eo testes hodie tribuantur. Nam si & Antoninus episcopus mortuus est, qui accepto auro promouit; sed manent qui dederunt & ordinati sunt. Sanxit præsens Concilium, vt requiratur negotium. inchoatur causa ex lectione monumentorum quæ primitus gesta sunt. Ingressi sunt testes : ingressi sunt & sex qui dederunt & ordinati sunt. in initio negabant. Cumque permanerent testes tam laici quam presbyteri, quibus * visum fuerat fidenter esse credendum; quædam autem & mulieres: etiam species pignorum præfati, & loca, & tempora, & quantitatem; non admodum bene conscientia sua disposita, vltro nei confitentur absque multa necessitate: Quia dedimus, confitemur, & facti sumus talenti existimantes * consequentiam esse, vt videremur a curia publica liberari. Et nunc obsecramus, vt si quidem iustum est nos esse in ministerio ecclesiæ, simus: sin autem, saltem aurum quod dedimus, recipiamus. nam vxorum nostrarum quædam dedimus vasa. Ioannes ad hæc repro-mittebat Concilio, quia curia quidem ego eos cum Deo liberabo, postulans imperatorem: vos autem præcipite accipere illos quod dederunt, ab heredi-

σκόπων, ἀξίαν δεχθῆναι εἰς κοινω-
νίαν. ᾤσαν πλείους πνεύσειν ἰπ-
σκόπων, μὴ δεῖν αὐτὸν δεχθῆναι ὡς
συκοφαντήν. Ἰπὸ πούτοις ἰκέτευε λέ-
γων· ἐπεὶδὴ ἡ δίκη τὸ πλείον μέρ-
ῃ ἔτι δύο ἔβασανίσθη, εἰς μδρῦρας
δὲ γεγῆρηται ἡ ἰσπόμεσις, δέομαι
τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας, σήμερον ἴδ-
αὐτὰ δοῦναι με εἰς μδρῦρας. εἰ γὰρ
ἔ Αντωνίνος τετελεύτηκεν ὁ Ἰπσκο-
πος, ὁ λαβὼν τὸ χρυσὸν καὶ χρυσο-
νήσας, ἀλλ' οὐκ ἔτι μέρουσιν ἔδω-
κότες καὶ χρυσοτηθέντες. ἐδικαίωσεν ἡ
παροδοσα σινώδος ζητηθῆναι τὸ πρᾶ-
γμα. ἀρχεται ἡ ἰσπόμεσις ἕξ αἰαγνώ-
ματός τῆς πρώτης πρᾶξις ἑνὸν ἰσπο-
μνημάτων. εἰσῆλθον ἔ μδρῦρες, εἰ-
σῆλθον καὶ ἔξ τῆς δέδωκότων καὶ
χρυσοτηθέντων. ἐν δὲ τῇ ἡγουμένῃ.
Ἰπιδρότων δὲ τῆς μδρῦρας, τῆς μὴ
λαϊκῶν, τῆς δὲ πρεσβυτέρας, οἷς ἐδο-
ξαν πεδερῆκέναι· πᾶν δὲ καὶ γωμα-
κῶν· καὶ τὰ εἶδη τῆς ἐνεχέρον λεγόν-
των, εἰς τὸ πῶτος, καὶ εἰς τὸ καιροῖς, καὶ
τὴν ποσότητα, οὐ πᾶν καλῶς αὐτῶν
διακειμένης τῆς σινωδίσσεως, αὐτῶν
ρεῖσι ὁμολογοῦσι διὰ πολλῆς ἀνάγ-
κῆς· ὅτι δέδωκα μδρ, ὁμολογοῦ μδρ, καὶ
γεγῆρα μδρ πιαυτίω νομίσαντες ἀκο-
λουθῆναι εἶναι, ἵνα δέξω μδρ τῆς βου-
λῆς τῆς δημοσίας ἐλαθροδοῦται. Ἐν τῷ
δεόμεθα, εἰ μδρ ὅστιν ὅσον ἡμᾶς ἔτι ἐν τῇ
λειποργία τῆς ἐκκλησίας· ἐπεὶ καὶ τὸ
χρυσὸν ὁ δέδωκα μδρ, ἵνα λαβῶ μδρ. ἔ
γὰρ γωμακῶν ἡμῶν δέδωκα μδρ πνα
σιν. Ἰωάννης πρὸς ταῦτα ἰσπόμεσι
τῇ σινώδῃ, ὅτι τῶ μδρ βουλῆ πτείου
ἐγὼ αὐτοῖς σινώδῃ ἀπαλλάσσω, ἀξίω-
σας ἔ βασιλεῖα ὑμεῖς ἔ πρᾶξις
αὐτοῖς λαβεῖν ἂ δέδωκασι παρα τῆς

ANNO
CHRISTI
787.

* vt

* lis

* examina-
ta est,
* causa
* Gr. vt a
me testes

* Gr. vifi
fuerat con-
fidera,

* confuctu-
dinem

ANNO
 CHRISTI
 727.

Αντωνίνου κληρονόμων. προσέταξεν
 η σωδοδος, το μη χειρόν αυτον λα-
 βειν παρα τῆς κληρονόμων Αντωνί-
 νου, κοινωνειν δε ενδον τῆς θυσιαση-
 ρειου, ειναι δε δὸτο ιερέων· ἵνα μη τού-
 των συγχωρηθέντων, εδος γνήπιαι Ιου-
 δαϊκὸν η Αιγυπτιον τῶ πωλειν και ἀγο-
 ραζειν τῶν ιεροσωμῶν. Φασὶ γο τῶ
 λυμεάνα και ψευδώνυμον πατριάρ-
 χην τῆς Ιουδαϊων και ετος αμειβειν,
 η και τῶ ετος εν δεχισμαζώροις,
 εἴη συλλογη τῶ δεργεῖου· ομοίως δε
 τῶ ἡλωτιῶ πούτου τῆς Αιγυπτιῶν
 πατριάρχην· ἵνα πληροθῆ τὸ πρῶ-
 φητικόν· Ὁ ιερεῖς αὐτῆς μετα δώρον
 ἀπεκρίνοντο, η τῶ πρῶφῆται αὐτῆς
 μη δεργεῖου ἐμαντευοντο.

Ex τῆς κανόνων τῆς ἑξακοσίων πεν-
 κοντα ἀγίων πατέρων τῆς ἐν Καλ-
 χιδόνι συνελεσθέντων, κανὼν
 δευτέρου.

Εἰ τις ἐπίσκοπος ἐπὶ χημῶσι χι-
 ροπονίῳ ποιήσῃ, εἰς πρῶτον κατα-
 γὰρ τῶν ἀπῶρον χάλειν, η χηροτο-
 νήσῃ ἐπὶ χημῶσιν ἐπίσκοπον, η χηρο-
 πύσκοπον, η πρεσβυτέρον, η διάκονον, η
 ἐπίστον πνα τῆς ἐν τῶ κλήρῳ καταε-
 θμουμένην, η πρεσβυτέρου ἐπὶ χη-
 μῶσιν οἰκονόμον, η ἐκδικον, η πρῶμο-
 νάειον, η ὄλωσ πνα τῶ κανόνος, δι εἰ-
 χροκέρδῶν οἰκείαν· ὅ τῶτο ἐπιχρήσας,
 ἐλεγχθεῖς κινδυνεύτω πρὸς τῶ οἰκείον
 βαθμόν· εἰ χηροπονούμενος μηδὲν ἐκ
 τῆς κατ' ἐμπορείαν ὠφελείῳ χηρο-
 τονίας η πρεσβυτέρου, ἀλλ' ἐστὶν ἀλλότριος
 τῆς ἀξίας η τῶ φρονήματος, οὐπρ
 ἐπὶ χημῶσιν ἐπυχεν. εἰ δέ τις ἐμεσι-
 τεύων φανείη ποῖς οὕτως ἀίχρῶσι και

bus Antonini. Præcepit Syno-
 dus aurum quidem eos recipere
 ab heredibus Antonini, com-
 municare autem intra altare, &
 esse priuatos sacerdotio: ne istis
 indulgentiam consecutis, con-
 suetudo fieret Iudaica vel Ægyptia
 vendendi sacerdotium, vel
 emendi. Aiunt enim pestilen-
 tem & falsidicum patriarcham
 Iudæorum per singulos annos
 vel infra, archisynagos per
 vices constituere causa colligen-
 dæ pecuniæ: similiter & æmu-
 latorum huius, Ægyptiorum sci-
 licet patriarcham; vt impleatur
 illud propheticum: *Sacerdotes*
eius cum muneribus responde-
bant, & propheta illius cum ar-
gento diuinabant.

Ex Canonibus sexcentorum tri-
 ginta sanctorum patrum, qui
 Calchedone conuenerunt,
 regula secunda.

Si quis episcopus per pecu-
 nias fecerit ordinationem, &
 sub precio redegerit gratiam
 quæ non potest vendi, ordinaue-
 ritque per pecuniam episcopum
 vel chorepiscopum, vel presby-
 terum, aut diaconum, vel quem-
 libet ex his qui connumerantur
 in clero; aut promouerit per pe-
 cunias dispensatorem, aut de-
 fensorem, vel mansionarium,
 aut quemquam qui subiectus est
 regulæ, pro sui turpissimi lucri
 commodo: is quem hoc atten-
 tasse probatum fuerit, proprii
 gradus periculo subiacebit: &
 qui ordinatus est, nihil ex hac
 ordinatione aut promotione,
 quæ per negotiationem facta est,
 proficiat, sed sit alienus ea digni-
 tate & sollicitudine, quam pecu-
 niis quæsiuit. Si quis vero mediator

acceptis extiterit, siquidem clericus fuerit, proprio gradu decedat: si vero laicus aut monachus, anathematizetur.

Ex synodica epistola Gennadii sanctissimi archiepiscopi Constantinopoleos, & Synodi quæ cum eo erat.

Sit igitur & est abiectus, & ab omni sacerdotali dignitate atque officio alienus, & maledictioni anathematis subditus, tam qui possidere hoc sacerdotium per pecunias opinatur, quam is qui præbere id propter pecunias pollicetur, siue clericus, siue laicus sit: siue conuictus, siue non fuerit conuictus hoc facere. non est enim possibile conuenire inconuenientia, neque cum Deo concordare mammona, vel eos qui huic seruiunt, seruire Deo. Dominica est etiam sententia hæc quæ incunctanter asserit, non posse Deo seruire & mammonæ.

Matth. 6.
Luc. 16.

Ex Canonibus sanctæ sextæ Synodi regula vigesima secunda.

Eos qui per pecunias ordinati sunt, siue episcopi, siue quicumque clerici, & non secundum probationem & vitæ optionem, deponi præcipimus: sed & illos qui hos ordinasse noscuntur. Audiamus hæc omnia, & auribus percipiamus, non solum summi sacerdotes & sacerdotes & qui in clero connumerantur, sed & omnes qui orbem habitamus terrarum. Oportet enim abundantius nos intendere his quæ audiuntur, ne forte defluamus: *Quia non corruptibilibus argento & auro redempti sumus de vana nostra traditionis*

1. Petr. 1.

ἀθεμίτοις λήμμασι, καὶ οὗτος εἰ μὴ κληρικὸς εἴη, τῶ οὐκαίῳ ἐκπιπέτω βαθμῶδ'· εἰ δὲ λαϊκὸς ἢ μονάζων, ἀναθεματισθῆτω.

Ἐκ τῆς ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς Γενναδίου τῆ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς συνῶ αὐτῶ συνόδου.

Ἐστω τοίνυν ἔστιν ἀποκήρυκτος, ἑκάστης ἱερατικῆς ἀξίας τε καὶ λειτουργίας ἀλλότριος, ἑ τῆ κατὰ τῶ ἀναθεματῶ ἰσοκείμενος, ὁ, τε κατὰ αὐτῶ τῶ ἱεροσωμῶν διὰ χρημάτων οἰομένης, ἑ ὁ αὐτῶ ἀφ' ἑχρῶ ἑπὶ χημάσιν ἰσοχρόνιμος, εἴτε κληρικὸς, εἴτε λαϊκὸς εἴη· καὶ ἐλέγχεται, καὶ μὴ ἐλέγχεται τοῦτο ποιεῖν. οὐ γὰρ οἷον τε συμβέβηκε ποτε τὰ ἀσύμβατα, εἰδὲ θεῶ συμφανῆσαι μαμμωνῶν, ἢ τῶ τούτω δουλοβόντας δουλεύσαι θεῶ. δεασομένη αὐτῶ ὅτιν δόξασις ἀναμφίλεκτος, οὐδυνάσεται θεῶ δουλεύειν καὶ μαμμωνῶν.

Ἐκ τῶ κανόνων τῆς ἀξίας ἑκτῆς συνόδου, κανὼν κβ'.

Τοῖς ἑπὶ χημάσι χροτονημένοις, εἴτε ἑπισκόποις, ἢ οἰουσθήποτε κληρικοῖς, καὶ οὐ κατὰ δοκιμασίαν καὶ τῶ βίου ἀρεσῶν, καθευρέσεται πρὸς αὐτοὺς. ἀλλὰ ἑ τῶ χροτονήσαντας. ἀκούσωμεν αὐτῶ πάντα, καὶ ἐρωπηόμεθα, οὐ μόνον ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ τῶ κλήρω κατηλεθμημένοι, ἀλλὰ καὶ πάντες κατὰ τοὺς πλὴν οἰκουμένην. δεῖ γὰρ πλεονότερος ἡμῶν προσέχων τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρῶμεν ὅτι οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἢ χρυσάσθημεν ἐκ τῆς ματαιίας

ANNO
CHRISTI
787.

πατρὸς παρὰ δότου ἀναστροφῆς, ἀλλὰ π-
μίως αἰμαπ ἀνοδο ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὅπως ἡμᾶς διδάξον ἀνέρ-
ιερότατε, ἐπέαξ ὄντις γραφικοῖς καὶ δια-
γελικοῖς, δόπουλοκοῖς, κανονικοῖς τε καὶ
πατερκοῖς παραγέλμασι. πειθόμεθα
καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ σώματος ὑμῶν. ὅτι ἅ-
υψηλῶν ἀνάβηθι, ὑψώσον ἐν ἰσχύϊ πύω
φανώ ἑσὺ. πορβύθη ἐν πλατυσιμῶ.
κῆρυξον μὲν ἑσθέρησας, ὅπως ὄξαρθῆ καὶ
εἰς ἀφανισμόν οὐχίστηται ἢ διὰ χρεμά-
των χροδοσία, καὶ πᾶν εἶπ τῶν τε διαφι-
λαργυεῖαν, ἀδικίαν τε καὶ ἐμπορίαν ἀ-
γοκερδῶς ἑσθέρησται. τῶν τε γὰρ μὲν ἅ-
συστηζωῶντων αὐτῆ ὄξαρουμδῆς ἐκ ἑ-
θελοιστοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ὀνόματι ἑσθέρη-
σοῦ κεκλημῆδῶν, καὶ δωρεῶν τυζόντος τῆς
ἀπολυτρώσεως, πᾶντα τὰ τῆ κακία
σωεπόμενα μιάσματα πέρροζον σω-
εκμηθῆσον. καὶ οἱ ἱερεῖς ὡς φοῖνιξ ἀν-
θήσοισι, Χριστοῦ δωδῆαν τοῖς σωζόμε-
νοῖς ἐμπνέοντες, καὶ τῆ ἐκκλησία ὀπνι-
κίας πρροσάδοντες. πρροεῖλε κῆρυξ
ἐκ σοῦ τὰ ἀδικημάτα ἑσὺ. ἐπὶ τε καὶ ὅ-
δρεπομῆδῶς γλυκάζοντες, πλῆθύνοντες
τε αὐτοῦ ἐν γῆρα πῶνι, τῆς * μακα-
εῖας ἐκείνης λέζω καὶ ἀμρεῶτου ζῶης
κληροτόμοις ἀναδῆκνύοντες.

ΤΩ ΘΕΟΣΕΒΕΣΤΑΤΩ
καὶ ἀλαβεστάτῳ συλλειπουργῶ, κω-
εῖω Ἰωάννη πρροεβυτέρο καὶ ἡζου-
μῆδῳ καὶ ἀναχωρητῆ τῆ κοσμικῶν
φρονήδων, Ταρσσοῦ ἀιῆξιος ἐπί-
σκοπῳ Κωνσταντινουπόλεως νέας
Ρώμης.

Ὁ ἐκ ζείων ναμάτων τῆ δέου πνύ-
ματος ὄξαρδευθεῖς, καὶ τῆ ἐμπνύσε-
πούτου κατωγαθεῖς Δαβίδ ὁ ἐν βα-
σιλειδοῖ πρροφήτης, καὶ ἐν πρροφήταις

paterna conuersatione, sed precio-
so sanguine agni immaculati et
incontaminati Iesu Christi. Sic
nos doceto vir sacratissime, se-
qui diuinam scripturam, & eu-
angelica, apostolica, canonica,
& paterna praecepta. Obedi-
mus enim verbis oris vestri. Su-
per excelsa conscende, exalta in
fortitudine vocem tuam: abi in
latitudine, praedica cum fiducia,
vt auferatur & in abolitionem
veniat impositio manus quae per
pecunias fit: nec non & quid-
quid hanc propter auaritiam, in-
iustitiam & acquisitionem, tur-
pis lucri gratia sequitur. Hac e-
nim vna cum his quae cum illa
conueniunt, a populo acquisi-
tionis qui nomine Christi cen-
setur, & gratis consecutus est re-
demptionem, ablata, omnia con-
tagia quae nequitiam sequuntur,
radicitus amputabuntur, & sa-
cerdotes vt palma florebut,
Christi odorem his qui salui fiut
inspirantes, & ecclesiae trium-
phale carmen canetes: Abstulit
Dominus iniustitias tuas ex te.
Quin & eos qui carpunt dulce-
dine replentes, & multiplican-
tes illos in *terra pingui, longae
uax, inquam, illius vitae ac incor-
ruptibilis heredes monstrantes.

DEO COLENDISSIMO
cōministro domino Iohanni pre-
sbytero & hegumeno * seu a-
nachoreta, Tarasius indignus
episcopus Constantinopoleos no-
uae Romae in Domino salutē.

QUI ex fluentis diuini Spi-
ritus irrigatus, & inspi-
ratione huius est illustratus,
Dauid ille scilicet inter reges
propheta & inter prophetas

* seneca
vberi.

* Gr. & a-
nachoreta,
curarum sci-
licet munda-
narum con-
temptori.